

Mit üzennek nekem, milyen példát mutatnak a para sportolók?

Életünk során megannyi kihívással kell szembe néznünk, de bele se gondolunk abba, hogy vannak, akik sokkal nagyobb megpróbáltatással találják szembe magukat nap, mint nap, mégsem adják fel. Hajlamosak vagyunk a legkisebb nehézségnél feladni, holott régóta várunk a célunkra. Nem tartunk ki ezért, hogy elérjük, amire igazán vágyunk. Nem küzdünk azért, hogy elérjünk valamit, hanem feladjuk és keresünk egy másik célt. Ellenben ezekkel a sportemberekkel. Nehezebb körülmények között élnek és ennek ellenére sokkal kitartóbbak és megmutatják, hogy igenis képesek megcsinálni.

A sikerhez nem elég az testierő és az ész, sokkal több kell ennél. Szükséges az elhivatottság, a kitartás, és ami mindennél is fontosabb, lelki erőre, hogy a kudarccok ellenére se feledjük, hogy miért küzdünk. Elhivatottság, talán egyértelműnek tűnik ez az aprócska kis szó, de e nélkül aligha van esélyünk nyerni, nemhogy mások ellen, de magunkkal szemben sem. Ha valamit csak félgőzzel csinálunk, és nem adunk bele mindent, akkor teljesen felesleges is, a befektetett energia, hisz ha nem akarjuk eléggé, akkor már akár fel is adhatjuk az egészet. A legtöbb valamit is elérő ember elmondhatja, hogy a céljáért tűzön-vízen átment volna. Ha nem akarsz, akkor inkább ne is csináld, hiszen mindig lesz valaki, aki mindenét ennek szentelte és jobban megérdemli azt a sikert, mint Te.

A para sportolók mindannyiunk előtt követendő példaként lebeghetnek. Az életük során ezernyi megpróbáltatással szembenező emberek, azt mutatják meg, hogy semmi sem lehetetlen. Az élet hatalmas kihívásokat állított eléjük, de ennek ellenére Ők kitartottak és addig küzdöttek, amíg elérték céljukat. Mertek nagyot álmodni és nem féltek harcolni érte és végül sikert értek el.

Nekem is van olyan ismerősöm, aki para sportoló. Sokszor mesélt már nekem arról, hogy milyen keményen is dolgozik és mindig lenyűgözött az elszántsága és az akarat ereje. Neki is megvannak a maga problémája, sőt több is, mint nekem, ennek ellenére Ő nem bújik e mögé. Nem keres kifogásokat, hogy miért nem sikerülhet neki és nem mentegőzik. Ha elbukik, nem mondja, hogy azért mert nem teljesen egészséges és nem adja fel rögtön. Bevallja, hogy nem küzdött eléggé és nem volt elég elhivatott, majd újra edzeni kezd és eléri azt, amit elsőre nem sikerült neki. Hihetetlen, hogy mennyire sokat küzd, és semmi nem térítheti el a terveitől. Nem hagyja, hogy mások kegyetlen megjegyzései vagy lenézése sem tántorítsák el. Hihetetlen nagy szellemi erővel kell rendelkeznie valakinek, hogy mások korholó kritikájából erőt tudjon nyerni. Valamint az se könnyű, hogy erős maradjon, hiszen az ember akaratlanul is elgyengül, ha a körülötte élők betegnek és töröttek tekintik Őt. Tehát egy para sportolónak nemcsak saját korlátaikon kell túllépniük, hanem a terheken is, amit a többi ember aggat rájuk. Csupán magamat tudnám ismételni, hogy mennyire lenyűgöző is ez. Sok-sok dolgot tanulhatunk tőlük, mert amit Ők tesznek, az már szinte csoda, és nem azért mert betegen viszik véghez, hanem mert mernek nagyot álmodni, és nem csak álmodni mernek, de elég bátrak és elhivatottak is ahhoz, hogy az álmokat valósággá tegyék.

Tehát ha válaszolnom kellene arra a kérdésre, hogy mit tanítanak nekem a para sportolók, akkor röviden csak annyit mondanék, hogy mindent, amire szükségem van az álmaim megvalósításához. Példát mutatnak minden téren. Emberséget, kitartást, önbizalmat, akaraterejét és persze elszántságot. Hatalmas hálával tartozunk mind a sportolóknak, hogy példaként állnak előttünk és nem félnek kockáztatni.

Józsa Gréta